TYGODNIK PARAFII PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W RZESZOWIE

ZAUFAJ JEZUSOWI

www.parafiarzeszowbiala.com

29 października 2017

Nr 35 (214)

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA (Mt 22,34-40)

Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że Jezus zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczony w Prawie, zapytał , wystawiając Go na próbę: Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe? On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Listopadowe przypomnienie

Jak co roku przełom października i listopada układa się pewnie mniej więcej podobnie. Najpierw sprawy porządkowo-zakupowe: porządki na cmentarzu, zakup zniczy, kwiatów. Później modlitwa, refleksja o przemijaniu, wspomnienia zmarłych, spacery na cmentarzu, wypominki. Do tego odwiedziny bliskich, wspólne posiłki, rozmowy.

Wszystko to stwarza specyficzną i niepowtarzalną atmosferę, którą trudno opisać w kilku słowach. A jednak w tym jakże pięknym przeżywaniu Uroczystości Wszystkich Świętych, Dnia Zadusznego i listopada, musimy uważać, by nie zapomnieć o radości wiary, która daje nam nadzieję życia wiecznego. Poza tym warto co roku wykorzystać okazję i w tych dniach odnowić swoje zaangażowanie w praktyki religijne, które są dużo ważniejsze niż najwspanialsze doznania umysłowe i psychiczne. To właśnie przez życie sakramentalne, modlitwę i uczynki miłosierdzia możemy szczególnie pomóc duszom cierpiącym w czyśćcu.

Listopadowe świętowanie jest też idealną okazją do odnowienia praktyki odpustów ofiarowanych za zmarłych lub za siebie samego. Należy przypomnieć zatem o dwóch rzeczach. Po pierwsze – o warunkach odpustu zupełnego. Te są od dawna niezmienne:

1. *Brak jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet powszedniego (jeżeli jest brak całkowitej dyspozycji - zyskuje się odpust cząstkowy)*
2. *Stan łaski uświęcającej (brak nieodpuszczonego grzechu ciężkiego) lub spowiedź sakramentalna*
3. *Przyjęcie Komunii świętej*
4. *Odmówienie modlitwy (np. "Ojcze nasz" i "Zdrowaś Mario") w intencjach Ojca Świętego (nie chodzi o modlitwę w intencji samego papieża, choć i ta modlitwa jest bardzo cenna; modlitwa związana z odpustem ma być skierowana w intencji tych spraw, za które modli się każdego dnia papież. Intencje te są często ogłaszane, m.in. na naszych stronach z kalendarzem na dany miesiąc)*
5. *Wykonanie czynności związanej z odpustem*

Źródło: (brewiarz.pl/czytelnia/odpusty.php3)

Drugą rzeczą jest pogłębienie rozumienia, czym są odpusty. W tym celu zachęcam do lektury zamieszczonej poniżej katechezy św. Jana Pawła II na temat odpustów.

Ks. Kamil Kojder

Św. Jan Paweł II
DAR ODPUSTU
Audiencja Generalna. 29 września 1999

1. Omówimy dzisiaj temat ściśle związany z sakramentem pokuty i jednocześnie łączący się w sposób szczególny z obchodami Jubileuszu: myślę tutaj o darze odpustu, którego w roku jubileuszowym udziela się z wyjątkową hojnością, zgodnie z zaleceniami bulli *Incarnationis mysterium* oraz załączonymi do niej rozporządzeniami Penitencjarii Apostolskiej.
Jest to temat nader delikatny: w przeszłości był on źródłem licznych nieporozumień, które doprowadziły nawet do naruszenia jedności między chrześcijanami. W kontekście aktualnych postępów w dziedzinie ekumenizmu Kościół uważa, że ta starożytna praktyka, pojmowana jako istotny wyraz Bożego miłosierdzia, powinna być dobrze rozumiana i przyjmowana. Doświadczenie wskazuje bowiem, że odpusty traktowane były niekiedy z lekceważeniem, co prowadziło do marnowania Bożego daru i rzucało cień na prawdy i wartości zawarte w nauczaniu Kościoła.

2. Punktem wyjścia do zrozumienia istoty odpustu jest bogactwo Bożego miłosierdzia, które objawiło się w krzyżu Chrystusa. Ukrzyżowany Jezus jest wielkim «odpustem» ofiarowanym przez Ojca ludzkości jako przebaczenie win i zaproszenie do synowskiego życia (por. J, 12-13) w Duchu Świętym (por. Ga 4, 6; Rz 5, 5; 8, 15-16).

Jednakże dar ten, zgodnie z logiką przymierza, które stanowi centrum całej ekonomii zbawienia, nie może do nas dotrzeć, jeśli my sami go nie przyjmiemy i nań nie odpowiemy.
W świetle tej zasady nietrudno zrozumieć, że pojednanie z Bogiem, które z jednej strony opiera się na bezinteresownym i obfitym miłosierdziu, z drugiej oznacza żmudny proces, w którym człowiek uczestniczy przez swój osobisty wysiłek, a Kościół przez swe dzieło sakramentalne. Aby uzyskać przebaczenie grzechów popełnionych po chrzcie, ów proces musi znaleźć swoje uwieńczenie w sakramencie pokuty, ale trwa on również po zakończeniu jego celebracji. Człowiek musi być bowiem stopniowo «uzdrowiony» z negatywnych konsekwencji, jakie pozostawił w nim grzech (a które tradycja teologiczna nazywa «karami» i «śladami» grzechu).

3. Teza, że po uzyskaniu przebaczenia sakramentalnego należy jeszcze ponieść kary doczesne, mogłaby się wydawać na pierwszy rzut oka niezbyt spójna. Stary Testament pokazuje nam jednak, że ponoszenie kar wynagradzających po uzyskaniu przebaczenia jest czymś normalnym. Bóg bowiem, który mówi o sobie, że jest «miłosierny i litościwy (...), przebaczający niegodziwość, niewierność, grzech», dodaje: «lecz nie pozostawiający go bez ukarania» (Wj 34, 6-7). W Drugiej Księdze Samuela król Dawid pokornie wyznaje, że popełnił grzech ciężki, dzięki czemu uzyskuje Boże przebaczenie (por. 2 Sm 12, 13), ale nie zwalnia go to od zapowiedzianej kary (por. 2 Sm 12, 11; 16, 21). Ojcowska miłość Boża nie wyklucza kary, choć trzeba ją zawsze pojmować w świetle miłosiernej sprawiedliwości, która przywraca naruszony porządek dla dobra samego człowieka (por. Hbr 12, 4-11).
W takim kontekście kara doczesna oznacza stan cierpienia człowieka, który chociaż jest już pojednany z Bogiem, pozostaje jeszcze naznaczony «śladami» grzechu, które nie pozwalają mu całkowicie otwierać się na łaskę. Dlatego właśnie, aby uzyskać całkowite uzdrowienie, grzesznik wezwany jest do podjęcia drogi oczyszczenia, która doprowadzi go do pełni miłości.
Na tej drodze miłosierdzie Boże wychodzi człowiekowi naprzeciw i ofiaruje mu szczególną pomoc. Kara doczesna spełnia rolę «lekarstwa» w takiej mierze, w jakiej człowiek czuje się wezwany do głębokiego nawrócenia. Taki jest również sens «zadośćuczynienia» wymaganego przez sakrament pokuty.

4. Sens odpustów należy zatem odczytać w kontekście pełnej odnowy człowieka na mocy łaski Chrystusa Odkupiciela przez posługę Kościoła. Historycznie wywodzą się one ze świadomości starożytnego Kościoła, który uważał, że może dać wyraz miłosierdziu Bożemu łagodząc kanoniczne pokuty zadane dla sakramentalnego odpuszczenia grzechów. Jednakże temu łagodzeniu odpowiadało zawsze podjęcie zobowiązań osobistych i wspólnotowych, które zastępczo spełniały «uzdrowicielską» funkcję kary.
Możemy teraz zrozumieć, że «odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbca zasług Chrystusa i świętych» (*Enchiridion indulgentiarum, Normae de indulgentiis*, Libreria Editrice Vaticana 1999, s. 21; por. KKK, 1471).
Istnieje zatem skarb Kościoła, który poprzez odpusty jest niejako «rozdzielany». Tego rozdzielania nie należy pojmować jako swego rodzaju mechanicznej dystrybucji, tak jakby chodziło o «rzeczy». Jest ono raczej wyrazem pełnej ufności Kościoła, że jest wysłuchiwany przez Ojca, gdy ze względu na zasługi Chrystusa, a także — za Jego przyzwoleniem — na zasługi Matki Boskiej i świętych, prosi Go o zmniejszenie lub przekreślenie bolesnego aspektu kary, pogłębiając jej wymiar leczniczy poprzez inne rodzaje działania łaski. W niezgłębionej tajemnicy Bożej mądrości ten dar wstawiennictwa może być użyteczny również dla wiernych zmarłych, którzy korzystają z jego owoców stosownie do swej sytuacji.

5. Widzimy więc, że odpusty nie są nigdy swoistą «zniżką» zwalniającą z obowiązku nawrócenia, ale raczej stanowią pomoc w bardziej zdecydowanym, ofiarnym i radykalnym realizowaniu tej powinności. Jest ona tak ważna, że stan duchowy potrzebny do uzyskania odpustu zupełnego wyklucza «wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego» (*Enchiridion indulgentiarum*, s. 25).
Jest zatem w błędzie ten kto sądzi, że można otrzymać ten dar po wykonaniu kilku zwykłych czynności zewnętrznych. Przeciwnie, są one wymagane jako wyraz nawrócenia i wsparcie na tej drodze. Ukazują w sposób szczególny wiarę w obfitość Bożego miłosierdzia oraz we wspaniałą rzeczywistość komunii, którą Chrystus urzeczywistnił, jednocząc z sobą w sposób nierozerwalny Kościół jako swoje Ciało i Oblubienicę.

Źródło: www.opoka.org.pl

Święty znaczy oddzielony

Świętość – dziś trochę przereklamowana. Kojarzy nam się zazwyczaj ze złotą aureolką i świecącymi aniołkami, ale to nie tak. Mamy tylu znanych z nazwiska i imienia świętych i błogosławionych. Zazwyczaj znamy historię życia tych osób, wiemy jacy byli i czym „zasłużyli" na świętość.
1 listopada wspominamy Wszystkich

świętych, wierzymy, że wśród tych wszystkich, których możemy wymienić są i nasi bliscy, którzy już odeszli z tego świata i oglądają Boga.

Świętość jest dziś nie modna, bo świętość to wymagania, to życie w pewnych wyznaczonych „ramach". Tymi ramami, które dał nam Jezus jest przykazanie miłości. Świętość nie jest łatwa. Najlepiej pokazują nam to święci i błogosławieni. Gdy prześledzimy życie każdego z nich zauważymy, że wcześniej czy później w swoim życiu, zaufali Chrystusowi. Ich życie nie było usłane różami, łatwe, proste, bez cierpienia, wręcz przeciwnie, czasem znosili wielkie cierpienia duchowe (jak np. ciemne noce św. Teresy od Dzieciątka Jezus i innych świętych), czy też fizyczne (jak choćby stygmaty św. Ojca Pio).

Nie ścigaj się z miłością, zaufaj jej, niech będzie twoim gościem, ty posuń się, a ona, gdy urośnie usunie lęk, do siostry świętości zaprosi cię…

Miłość. Słowo jak ich wiele w słowniku polskim. Niby zwykłe a takie niezwykłe, mało tego powiedziałabym, że słowo to jest bardzo niedzisiejsze. Znamy różne rodzaje miłości – Eros, Amor, Agape. Tą fizyczną, zmysłową, tą romantyczną oraz tą bezinteresowną. O ile ten pierwszy i drugi rodzaj miłości nie są nam obce, miłość bezinteresowna jest czymś nie do końca nam znanym. Agape, bo o niej mowa, to miłość którą kocha nas Bóg - miłość bezinteresowna. Miłość niezwykle trudna, bo zapominająca o sobie. Taką miłość pokazał nam Bóg na krzyżu. Jest to miłość niezwykle trudna i niezwykle wymagająca – miłość nieba.
Dzisiejszy świat oferuje nam różne odcienie miłości, żadna jednak nie jest w stanie zaspokoić naszych potrzeb bycia kochanym w pełni, bo taką miłość możemy otrzymać tylko od Boga.

Do świętości może doprowadzić nas tylko jedna droga – droga miłości. Słowo święty oznacza oddzielony, czyli żyjący dla nieba. Stępiający po ziemi, ale myślący o niebie. Spalający się dla innych.

W te dni, gdy patrzymy na ślady naszych braci w wierze, na ich drogę do świętości chciejmy wpatrywać się w ich życie. Oni nie żyli w innej przestrzeni, żyli na ziemi i choć może w innych czasach, jednak każdy czas ma swoje trudności i swoje cierpienia. Czasem szukamy świętych w różnych potrzebach, by prosili za nami Boga. A może mamy jakiegoś ulubionego świętego? Może jest nim nasz patron z chrztu lub bierzmowania? Chciejmy w ten szczególny dzień w roku zatrzymać się chwilę nad jego/jej życiem. Zaczerpnąć choć jedną rzecz z jego/jej życia, która doprowadziła tą osobę do świętości. Uczmy się od naszego patrona świętości.

To także dni, gdy odwiedzamy groby, wspominamy osoby z naszych rodzin, które już odeszły. Taki dzień także jest nam potrzebny, by się za nich modlić, ale także by wspominać ich życie, dobro jakie od nich otrzymaliśmy.

Niech te dni będą przepełnione nadzieją, tą w życie wieczne.

Wszyscy jesteśmy wezwanie do świętości i tylko święci mogą odnowić ludzkość – św. Jan Paweł II

Magdalena Maraj

Moda na bio, czyli coś o toksycznych zabawkach

Oglądałam ostatnio telewizję śniadaniową i poruszany był temat toksyczności zabawek. Myślę, że warto zgłębić problem, bo jest bardzo ważny. Chodzi o zdrowie dzieci. W Internecie i prasie można znaleźć sporo informacji na ten temat. Obecnie panuje moda na bio. Oszaleliśmy na punkcie jedzenia, zdrowia, ćwiczeń i suplementów. Już niemal w każdym sklepie znajduje się regał ze zdrową żywnością. Czytamy etykiety, odkładamy natychmiast produkty zawierające konserwanty. Podobnie z kosmetykami. Bez parabenów, SLE, sztucznych barwników. Ale czy czytamy etykiety znajdujące się na zabawkach? Czy na pewno można zaufać producentom?

Generalnie widzimy certyfikat i już jesteśmy spokojni, ale czy to wystarczy? Pewne jest, że dzieci są znacznie bardziej narażone na działanie substancji toksycznych, ze względu na trwający rozwój organizmu. Układ nerwowy i odpornościowy nie jest w pełni sprawny. Zdolności detoksykacyjne nie są tak aktywne jak u dorosłych. Niebezpieczne substancje mogą zaburzać pracę układu hormonalnego, zwiększać ryzyko wystąpienia nowotworów i zaburzeń rozwojowych. Skóra również nie jest wystarczającą barierą. Kontakt dziecka z toksynami może wywołać różnego rodzaju reakcje alergiczne. Eksperci doszukują się niekorzystnego wpływu na płodność i zaburzeń w rozwoju układu rozrodczego w wyniku ekspozycji na toksyczne zabawki w dzieciństwie.

Oczywistym jest, że Dzieci uwielbiają „kosztować", wszystko wkładają do buzi. Przez to toksyczne związki dostają się bardzo szybko do organizmu. Ciągła ekspozycja powoduje kumulacje trucizn, z którymi może nie poradzić sobie niedojrzały organizm dziecka. Lista substancji jest długa. Piszę o zabawkach, ale to samo dotyczy się odzieży, naczyń, kosmetyków. Kolejnym aspektem jest problem, połknięcia małego elementu przez dziecko. We wspomnianym programie zaprezentowano rurkę naśladującą przełyk. Zaproszony do programu gość, pokazywał jak małe fragmenty zabawek bez problemu mieszczą się w przełyku dziecka i z łatwością dostają do przewodu pokarmowego, czy tchawicy. Co więcej rzeczy produkowane dla dzieci mogą wyglądać smakowicie na przykład gumka do mazania w kształcie babeczki czy czekoladki. Który maluch nie zechce spróbować?

Eksperci radzą, że należy kupować produkty atestowane, z certyfikatem CE, w dobrych i poleconych miejscach. Znak CE to świadectwo jakości. Trzeba jednak pamiętać, że nie określa on kraju, w ktoórym powstał produkt. Wiele związków ma zakaz stosowania w wyrobach produkowanych w Unii Europejskiej, ale są dopuszczalne w wyrobach importowanych. Pod adresem www.uokik.gov.pl dostępny jest rejestr niebezpiecznych zabawek. Bądźmy czujnymi i świadomymi rodzicami.

Anna Zielińska

O nasz kościół w tym tygodniu zadbały mieszkanki ul. Kard.

Wojtyły:
Joanna Skowońska. Stanisław Rudek, Barbara Buczek, Barbara Mazur, Janina Miś, Magdalena Dulińska, Bożena Drewniak, Joanna Dopart, Krystyna Januszczak, Magdalena Kozłowska, Małgorzata Twardy
Bóg zapłać!

Sakrament chrztu przyjął:
Maciej Wołoszyn
(28.10.2017)

OGŁOSZENIA PARAFIALNE - 22 października 2017

XXIX TYDZIEŃ ZWYKŁY

1. Dziękujemy ks. Maciejowi i jego współpracownikom za obecność, za słowo Boże i za piękne świadectwo o pracy misyjnej.

2. Dzisiejsza składka i ofiary w kopertach przeznaczone zostaną na cele inwestycyjne w parafii. Bóg zapłać za ofiarność.

3. We wtorek zakończenie nabożeństw różańcowych. Różaniec o godz. 18.00, a po nim Msza święta. W tym roku ze względu na późniejszą porę wieczornej Mszy świętej oraz trwający jeszcze remont ul. Sikorskiego **nie będzie** procesji na cmentarz kończącej październik. Za zmarłych będziemy modlić się w uroczystość Wszystkich Świętych, w Dzień Zaduszny oraz przez cały listopad.

4. W środę uroczystość Wszystkich Świętych. W kościele parafialnym odprawione zostaną dwie Msze święte: o godz. 7.30 i 9.30. Natomiast Msza święta na cmentarzu parafialnym odprawiona zostanie o godz. 11.30, a po niej będzie z procesja i modlitwy za zmarłych. Nie będzie Mszy św. o godz. 17.00. Na cmentarzach Rzeszowa Msze św. zostaną odprawione o godz. 14.00.

5. Prosimy o utrzymanie porządku na cmentarzu. Wszelkie odpady składajmy wyłącznie do podstawionych kontenerów. Składka z Mszy św. o godz. 11.30 przeznaczona będzie na utrzymanie naszego cmentarza. Tylko za wywóz śmieci płacimy co miesiąc prawie 400 zł. Na cmentarzu kwestować będzie młodzież z naszej szkoły na rzecz Caritas i Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta.

6. W środę Dzień Zaduszny. Msze św. za zmarłych odprawione zostaną o godz. 7.00, 15.00 i 18.00. Po Mszy św. wieczornej odprawimy nabożeństwo za zmarłych.

7. Przez cały listopad Kościół daje możliwość otrzymania odpustów, które możemy ofiarować za zmarłych. Od 1 do 8 listopada za nawiedzenie cmentarza możemy otrzymać odpust zupełny, a od 9 do 30 listopada odpust cząstkowy. Warunkiem jest stan łaski uświęcającej, Komunia św., nawiedzenie cmentarza, akt wiary i modlitwa według intencji Ojca Świętego.

8. Od 3 listopada, jak to było w zwyczaju, zapraszamy na Msze św. wypominkowe według rejonów parafii:

3 listopada (piątek): rejon ul. Sikorskiego;

4 listopada (sobota): za zmarłych z róż różańcowych i grup parafialnych

6 listopada (poniedziałek): rejon ul. Świętojańskiej;

7 listopada (wtorek): rejon ul. Kard. Wojtyły;

8 listopada (środa) rejon ul. Miłej;

9 listopada (czwartek): rejon Zastruża.

Za zmarłych polecanych w wypominkach będziemy modlić się przez cały listopad. Koperty z kartkami na wypominki można zabrać ze stolika za ławkami. W wyznaczonym dla rejonu dniu wypominki składamy do koszyka i będą one niesione w darach ofiarnych w czasie Mszy św. Prosimy, aby na kartkach wypominkowych zaznaczyć numer lub nazwę rejonu, aby można było je odczytać w odpowiednim dniu w kolejnych tygodniach listopada.

8. W tym tygodniu przeżywamy pierwszy czwartek, piątek i sobotę miesiąca. Spowiedź codziennie przed Mszą świętą, a w pierwszy piątek w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu rozpoczynającej się koronką do Bożego Miłosierdzia o godz. 15.00. W sobotę po Mszy świętej wieczornej nabożeństwo pierwszosobotnie i zmiana tajemnic różańcowych. Chorych z Komunią św. odwiedzimy w piątek od godz. 11.00.

9. W przyszłą niedzielę po Mszy św. o 7.30 spotkanie Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, a po Mszy św. o 17.00 spotkanie kandydatów do bierzmowania.

10. Dziękujemy rodzinom z parafii za przygotowanie kościoła na niedzielę, na Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny. Bóg zapłać również za ofiarę na ogrzewanie świątyni. Troskę o kościół w nadchodzącym tygodniu powierzamy dziesięciu kolejnym rodzinom z ul. Kard Wojtyły począwszy od Pana Bartłomieja Byjosia.

Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego (Mt 22,40)

INTENCJE MSZY ŚW.
XXX TYDZIEŃ ZWYKŁY
29/10/2017 – 05/11/2017

29/10	**XXX Niedziela zwykła**
7 30	+ Emilia Wilk – 22. Msza św. gregoriańska
9 30	+ Ferdynand Knutel, Jan Gargała
11 30	+ za ofiarodawców i sponsorów 9. Pikniku Rodzinnego Parafii i Osiedla
17 00	za parafian
30/10	**Poniedziałek**
7 00	+ Michał Przewrocki od sąsiadów
18 00	1) + Emilia Wilk – 30. Msza św. gregoriańska 2) + Lucyna Członka od Stanisława i Marii Płonka
31/10	**Wtorek**
7 00	+ Helena Rozborska od Marty i Ferdynanda Skibów 1) + Jan Filip od siostry Anny z rodziną
18 00	2) + Jerzy Szulc od dzieci
01/11	**Środa – Uroczystość Wszystkich Świętych**
7 30	+ Krystyna, Augustyn, Józef Szczepańscy
9 30	za parafian
11 30	1) za zmarłych z rodziny Trelów i Rusinów 2) + Eugeniusz Twardowski – 1. Msza św. gregoriańska 3) za zmarłych z rodziny Cyprysiów
02/11	**Czwartek – wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych**
7 00	+ Anna Stolarczyk od wnuczki
18 00	1) + Eugeniusz Twardowski – 2. Msza św. gregoriańska 2) + Helena i Jan Palczewscy
03/11	**Piątek – pierwszy piątek miesiąca**
7 00	o udaną operację dla Leszka
18 00	1) + Stanisław, Aniela, Bolesław Gorzelec 2) + Eugeniusz Twardowski – 3. Msza św. gregoriańska
04/11	**Sobota – wspomnienie św. Karola Boromeusza, pierwsza sobota miesiąca**
7 00	+ Sabina Leszcza od koleżanek ze studiów pielęgniarskich
18 00	1) + Eugeniusz Twardowski – 4. Msza św. gregoriańska 2) + Eugenia i Józef Złamaniec 3) za zmarłych z rodziny Mikułów
05/10	**XXXI Niedziela zwykła**
7 30	+ Michał Przewrocki w 1. rocznicę śmierci
9 30	za zmarłych z rodziny Bialiców i Knutlów
11 30	+ Eugeniusz Twardowski – 5. Msza św. gregoriańska
17 00	+ Jan

Wydawca: Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Rzeszowie; Nakład: 230 egz. Adres: ul. Kard. Karola Wojtyły 114, 35-304 Rzeszów, Redaktor wydania: ks. Kamil Kojder